

לימוד סנגוריא – על עם ישראל

אין כמו עם ישראל, ומי כעמך ישראל, אנא ה' אלהי ישראל, ראה בזכויות בניך, אוהבים אותך אהבה רבה, אוהבים אחד את השני, גומלי חסדים הם בניך, שמחים במצות, דבוקים בתורתך הנתונה מסיני. הרבה ילדים מולידים לקיום מצוותך, ומחנכים ילדיהם לתורה ועבודת ה' – אשריהם. זכות אבותם אברהם יצחק ויעקב יגן עליהם. חומלים ומרחמים אחד על השני, מי כמוהם? טובי עין, ענווים ושפלים כעפר הארץ. יהודים הם ומאמינים ומודים באלהותך ואדנותך ויחודך. כמה צמאים הם לשמוע דברי תורתך, ושופכים לבם בתפילה. לומדי תורתך בפרד"ס, ומשננים דברי תורתך בכל עת, מהם בעלי מקרא, מהם בעלי משנה וגמרא, מהם פוסקי הלכות, מהם לומדים זוהר הקדוש וקבלה. משמחים אחד את השני, ומחייכים באהבה בהארת פנים ולב שמח. עונים אמן יהא שמיה רבא מברך בקול רם וכל כוחם. סלח נא עון העם הזה בגדול חסדך, עין שומרים, וגם ברית ומחשבה, וגם שמחים לשמור שבתות קודשין ומועדים, ראש השנה ויום הכיפורים. תפילין פאר לראשם, ציצית לובשים, וצדקה נותנים, ומלים את בניהם בשמחה, ותר"ג מצוות מקיימים, איזה עם נפלא! פדנו והאר פניך עלינו למען חסדך, עמך קדושים וטהורים, משמחים חתן וכלה, ראה נא בעונונו ולחצנו ודוחקנו, וגאלנו מהרה למען שמך! עמך מצפים לישועה בכל עת, תעלה תחינתינו לפניך ויקראו לפניך זכויותנו, תענה לקוין בתמימות, התם ומתמם עם תמימים, לישועתך קיותי הוי"ה.

טוב לומר קודם כל מצווה ותורה ותפלה - הנוסח הזה:

קודם להרהר בתשובה ולומר: "חטאתי לפניך קוני, אנא סלח מחל כפר לעוני".

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו, ליחדא שם אות יוד ואות הא באות ואו ואת הא, ביחודא שלים, לשם עילת כל העילות וסיבת כל הסיבות, על ידי ההוא טמיר ונעלם - בשם כל ישראל, הריני עושה עצמי כסא ומרכבה לשכינה, ומקשר עצמי לכל הצדיקים האמיתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמיתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לתלת אבהן קדישא (שלושת האבות הקדושים), **אברהם** אבינו ע"ה, (שהוא בגימטריא) **חסיד עליון**, יצחק אבינו ע"ה גבור כח, ויעקב אבינו ע"ה איש תם, ולכללות שנים עשר שבטי יה, ובפרט למשה רבינו רעיא מהימנא (נפש), רבי שמעון בר יוחאי בוצינא קדישא (רוח), רבינו יצחק בן שלמה לוריא אשכנזי - חסידא ופרישא (נשמה), ורבינו ישראל בן אליעזר בעל שם טוב הקדוש – זיהרא עילאה (חיה), ורבינו הקדוש רבי נחמן בן פיגא בן שמחה, (יחידה), ולנשמות משיח בן יוסף ומשיח בן דוד, ועל דעתם וכוונתם הריני עושה מצוה זו או תפלה זו או לימוד זה, להקים שכינה מעפרא וליחדא ולחברה בבעלה, ולהחיש הגאולה, לעשות רצון בוראי, ונחת רוח ליוצרי - "אקרא לאלקים עליון, לאל גומר עלי, ה' יגמור בעדי, ה' חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף", ויהי נועם וכו' - עד כאן.

'ולא זה וזה, שיש בהם רוח חיים, כהרי האש שאין בו רוח חיים' – הכוונה כי כל אלו אם יחטא [בהם] איש ברובן – נענש בעונשים קשים, אבל בסוף קם לתחיית המתים, ויש בהם רוח חיים', שבאו לכלל הקם בתחיית המתים, ולא דמו ל'הרי האש' – כי המתגאה, הנמשך מיסוד האש – אמרו רז"ל שאין עפרו ננער בתחיית המתים [סוטה ה?], זהו שכתוב: 'כהרי האש שאין בו רוח חיים'.

ועוד אמר: 'ולא זה וזה, שדרכן לילך ולהזיק, כהרי הבור שאין דרכו לילך ולהזיק' – כלומר כי כל אלו – עין רואה שהם עבירות חמורות, ואדם מרגיש ... ונזקם, אם לא כולו – מקצתו, אבל 'הרי הבור' – רמז ליסוד העפר, שנמשך משם העצבות – 'אין דרכו לילך ולהזיק' ולא ניכר הרע הנמשך ממנו, ויסבור האדם שאין בו חטא, וכמו שכתב מהר"ח זצ"ל [בספר שערי קדושה על מידת העצבות], והיא רבת הנזק, שיתעצל האדם לעבוד את השם יתברך, שאם ילמוד בעצבות – אין תורתו של דואג אלא מן השפה ולחוץ, ולבו לא נכון לירד לעומק הלכה, [ואסור להתפלל בעצבות, כמובא בכתבי רבנו האר"י ז"ל], ובצד אחר זה יותר חמור, כי ספק עבירה יותר חמור מעבירה ודאי.

וקתני סיפא (ושנה בסוף): 'הצד השווה שבהן – שדרכן להזיק ושמירתן עליך' – ירמוז לאפוקי (להוציא) מסברת האומר שאנו בשמירת המצוות עם ה' (ה' שומר ישראל) יש לנו דין שמירה בבעלים, ואנו פטורים מן העונש, וזה הבל, [כי הרי] מזיק בבעלים חייב. וזה שכתוב: 'הצד השווה שבהם שדרכן להזיק', כולם, ואף הבור, הרומז ליסוד העפר, שממנו באה העצבות והעצלות, מזיק מיקרי [נקרא], וכיון שדין מזיק יש לו לאדם בכל, כי פורץ גדר הקדושה ומשחית נפשו, חלק אלוה ממעל, ולכן 'שמירת עליך', ואין פוטר מטעם שמירה בבעלים, דהוי [שהוא] מזיק.

'וכשהזיק חב המזיק [לשלם] תשלומי נזק' – אף שיש בידו תורה ומצות, וזהו 'במיטב הארץ' אף כי כל הון יקר ומיטב ארץ החיים – יש איתך לשלם, שאין השם יתברך לוקח שוחד חס ושלום. (עד כאן מספר - כסא דוד)

עוד יש לומר אף על פי שהוא כבר בגן עדן, מתי שצריכים להעלותו למקום יותר גבוה – לכן בכל זאת – עושים לו דין חדש, ומדקדקים איתו אפילו על עבירות קלות, ולכן בכל זאת – מחייבים אותו לשלם, וכך כתב הרב החיד"א זיע"א גם בספר 'דברים אחדים'.

כאשר איש הישראלי מפרש שיחתו לפני קונו – נעשה מזה שעשוע ותענוג לפניו כביכול, ושמחה אצלו יתברך, והוא רוצה להשפיע רק טוב על הלב והאדם אשר דובר אליו, כאיש אל רעהו, וכעבד אל אדונו, וכבן אל אביו. תסתכל על הטובות שהקב"ה עושה איתך, הכל מה' והכל לטובה, שתזכה להרגיש את זה באמת, ולחזות בנועם ה', וה' יחינו ויאיר עינינו ולבנו בתורתו, ועבודתו באור החיים!